

Sygn. akt VII K 267/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2017 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Zielińska

Protokolant: Anna Krawczyńska

Prokurator: xxx

po rozpoznaniu w dniach 8 maja 2017 roku, 30 maja 2017 roku

sprawy **A. P. (1)** s. A. i Z. z domu K., ur. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 13 marca 2016 r. około godz. 16:25 w m. (...), gm. G., pow. (...), woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny samochód osobowy marki O. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godz. 19:31 do stężenia 0,90mg/l, o godz. 20:02 do stężenia 1,06mg/l, o godz. 20:31 do stężenia 1,03mg/l alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym

tj. o czyn z art. 178 a § 1 kk

1. oskarżonego **A. P. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 1 (jednego) roku;
3. na podstawie art. 71§1 kk wymierza oskarżonemu karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując wartość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;
4. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;
5. na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego środka karnego zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 13 marca 2016 r.;
6. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 5.000 (pięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
7. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 110 (sto dziesięć) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt VII K 267/16

UZASADNIENIE

A. P. (1) w dniu 13.03.2016 roku około godz. 13-14 spotkał się ze znajomym D. S. oraz jego znajomym. Mężczyźni we trójkę spożyli dwie butelki wódki. Oskarżony zdecydował się sam kierować pojazdem w drodze powrotnej do domu.

(wyjaśnienia oskarżonego - k. 11v.-12 zbioru A)

W dniu 13 marca 2016 r. około godz. 16:25 patrol policji udał się do miejscowości F., znajdującej się na trasie L. – S.. Jak wynikało ze zgłoszenia samochód jadący tą drogą miał na łuku drogi wjechać do rowu.

Na miejscu zdarzenia zastano A. P. (1) kierującego pojazdem marki O. (...) nr rej. (...), który siedział na fotelu kierowcy. A. P. (1) nie był w stanie o własnych siłach wysiąść z samochodu. Wyczuwalna była od niego silna woń alkoholu. Lewa przednia część samochodu na wysokości koła przedniego lewego była w rowie, a prawa tylna część pojazdu znajdowała się w powietrzu na wysokości około jednego metra.

(notatka urzędowa - k.1 zbioru A,

wyjaśnienia oskarżonego - k. 11v.-12 zbioru A)

A. P. (1) został zatrzymany i przewieziony do K. P.w G., a jego pojazd poddano oględzinom.

(protokół zatrzymania – k. 2 zbioru A,

protokół oględzin pojazdu – k. 4 zbioru A)

Oskarżonemu w dniu zdarzenia zatrzymano prawo jazdy.

(notatka urzędowa – k. 1 zbioru A,

postanowienie o zatrzymaniu prawa jazdy – k. 17 zbioru A)

Oskarżony został poddany badaniom na stan trzeźwości. Badanie wykonane o godz. 19:31 wykazało – 0,90 mg/l, o godz. 20:02 – 1,06 mg/l, a o godz. 20:31 – 1,03 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

(protokół użycia urządzenia pomiarowego – k. 3 zbioru A)

A. P. (1) ma 70 lat, jest rozwodnikiem, posiada wykształcenie podstawowe – bez wyuczonego zawodu, obecnie jest na emeryturze, otrzymuje świadczenie emerytalne w kwocie 800 zł, nie ma nikogo na utrzymaniu, nie posiada majątku.

(wyjaśnienia oskarżonego-k. 34-34v. akt sądowych)

Oskarżony nie był karany.

(dane o karalności – k. 38)

Oskarżony na etapie postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Wyjaśnił, że w dniu 13 marca 2016 r. około godz. 13 lub 14 spotkał się z dwoma znajomymi. We trójkę spożyli 2 butelki wódki. Z uwagi na to, że nie miał go kto odwieźć do domu, wsiadł do swojego samochodu i ruszył w kierunku domu. Podczas jazdy stracił panowanie w wyniku czego zjechał do przydrożnego rowu. Wyjaśnił, że pamięta że przyjechała Policja i że siedział wówczas na fotelu kierowcy, czekając na syna, który miał go z rowu wyciągnąć.

(wyjaśnienia oskarżonego – k. 11v-12 zbioru A)

Przed Sądem oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Potwierdził wyjaśnienia te, które złożył w postępowaniu przygotowawczym.

(wyjaśnienia oskarżonego – k. 34v. akt sądowych)

Sąd Rejonowy dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i zważył co następuje:

Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego przyznającego się do winy złożone w postępowaniu przygotowawczym. Korespondują one z protokołem badania na stan trzeźwości i notatką urzędową.

Oskarżony nie zgłaszał uwag, ani zastrzeżeń co do sposobu przeprowadzenia badań oraz nie kwestionował wartości wyników. Sam powiedział, że wcześniej spożywał alkohol.

W ocenie Sądu za wiarygodny uznać należy także pozostały materiał dowodowy, zgromadzony w sprawie jako nie budzący wątpliwości co do swojej prawdziwości i autentyczności.

W ocenie Sądu oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 178a § 1 kk.

Definicję stanu nietrzeźwości zawiera art. 115§16 kk przyjmujący, że zachodzi on, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Oskarżony naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w sposób umyślny, albowiem kierował pojazdem w stanie nietrzeźwym. W stan ten wprawił się dobrowolnie. Podstawową zasadą prawa o ruchu drogowym jest bowiem trzeźwość kierującego pojazdem.

Oskarżony jako uczestnik ruchu drogowego zobowiązany był do przestrzegania zasad bezpieczeństwa tegoż ruchu.

Oskarżony jest winny, albowiem w sprawie nie zachodzi żadna z okoliczności wyłączających winę w rozumieniu Kodeksu Karnego.

Przy wyborze rodzaju i rozmiaru kary, jak również przy orzekaniu środka karnego Sąd baczyl, by były one adekwatne do okoliczności sprawy, a zwłaszcza do stopnia naruszenia przez oskarżonego zasady trzeźwości uczestników ruchu drogowego.

Przy wymiarze kary jako okoliczność łagodzącą poczytano oskarżonemu to, że przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz nie był karany. Na niekorzyść poczytano natomiast znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu, znaczny stopień zawinienia oraz to, że stan nietrzeźwości był wysoki. Nadto na niekorzyść poczytano to, że nie panował nad taktyką i techniką jazdy.

W ocenie sądu jedyną karą adekwatną i sprawiedliwą w tym przypadku będzie kara pozbawienia wolności w wysokości 3 miesięcy.

Biorąc jednak po uwagę, że orzeczona kara pozbawienia wolności nie przekracza 1 roku, to warunkowe zawieszenie wykonania kary jest wystarczające dla spełnienia celów kary, a zwłaszcza zapobiegnie ponownemu popełnieniu przez niego przestępstw. W ocenie Sądu należało uznać, że istnieje pozytywna prognoza kryminologiczna wobec oskarżonego, a okres próby 1 roku będzie wystarczający mając na uwadze wiek i wcześniejszą niekaralność A. P..

Przy wymiarze kary grzywny Sąd baczyl, by była ona adekwatna do możliwości majątkowych oraz sytuacji rodzinnej oskarżonego. Ilość stawek (50) odzwierciedla z jednej strony stopień społecznej szkodliwości czynu, zaś wysokość stawek dziennych (10zł) sytuację majątkową oskarżonego.

W związku z tym, że oskarżony zagrażał swoim postępowaniem bezpieczeństwu w komunikacji na podstawie art. 42 § 2 kk należało go pozbawić możliwości kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi w strefie ruchu lądowego.

Mając na uwadze stan nietrzeźwości w jakim kierował samochodem, Sąd orzekł powyższy zakaz na okres 3 lat, uznając że będzie to dla oskarżonego wystarczająco dolegliwe, a jednocześnie adekwatne do stopnia zawinienia.

Przesłanką stosowania środka w postaci zakazu prowadzenia pojazdów jest zagrożenie, które mogłoby w przyszłości spowodować prowadzenie pojazdu danego rodzaju przez daną osobę. Zakres, a także czas trwania tegoż środka zależy od stopnia zagrożenia jakie może stwarzać powrót sprawcy do ruchu. Jest to najskuteczniejszy sposób wzmożenia bezpieczeństwa na drogach, zmuszenia naruszających zasady bezpieczeństwa do ich przestrzegania w przyszłości, przekonania wszystkich uczestników ruchu o potrzebie bezwzględnie podporządkowania się ustanowionym zasadom ruchu.

Na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego wobec oskarżonego zakazu prowadzenia pojazdów zaliczono okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 13 marca 2016 r.

Na podstawie art. 43a§2 kk orzeczono wobec oskarżonego świadczenie pieniężne. Wysokość zasądzanego świadczenia (5.000zł) jest również najniższą jaką przewiduje kk.

Na podstawie art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 złotych stanowiącą wydatki poniesione w toku postępowania. Złożyły się na nie:

-ryczałt za doręczenie wezwań i pism w postępowaniu przygotowawczym-20 zł i w postępowaniu sądowym -20 zł na podstawie art. 618 § 1 pkt 1 kpk i §1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18.06.2003 roku w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz. U. z 2003 roku , Nr 108, poz. 1026),

-opłata za udzielenie informacji z rejestru skazanych w wysokości 30 złotych, na podstawie art. 618 § 1 pkt 10 kpk i §1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 08 2003 roku w sprawie określenia wysokości opłaty za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego (Dz. U. z 2003 roku , Nr 151, poz. 1468).

Opłatę w wysokości 110 złotych wymierzono na podstawie art. 627 kpk oraz Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 roku , Nr 49, poz. 223 z późn. zm.),